

[Flygaard.]

telse derfor ikke rigtig noget formål, så længe vi ikke kender de økonomiske muligheder for udskrivningsloven, at tage stilling til den, men jeg vil gerne give udtryk for, at vi fra retsforbundets side gerne vil være med til at finde en kombination, hvor vi både tilgodeser synspunktet om en bundgrænse af en vis størrelse og et betydeligt proportionalsskattetræk.

Ib Christensen (DR):

Det er regeringens ansvar, at denne anden behandling finder sted på et tidspunkt, hvor der ikke er sikkerhed for fuld dækning for skattereformen. Den situation beklager vi meget, men der er dog endnu mulighed for mellem anden og tredje behandling eventuelt at nå et resultat.

Ikke for at ødelægge en eventuel forligsstemning, men for at konstatere nogle kendsgerninger bliver jeg nødt til at sige, at der er spildt oceaner af tid. Allerede da det politisk-økonomiske udvalg i juni begyndte sin sommersession med de 2 ugentlige møder, foreslog vi, at man brugte tiden til det, dette politisk-økonomiske udvalg skulle gøre, nemlig den politiske kortlægning og konstatering af, hvor der var flertal eller ikke flertal for besparelser. I stedet for brugte man tiden alene til tekniske opklaringsmanøvrer, og reelle forhandlinger fandt kun sted i disse lukkede klubber.

Vi er så fredsommelige og fremkommelige, at vi ikke siger nej, når vi bliver inviteret til at være med i en kreds, men der er nogen, der ikke vil have os i stuen, men de partier, der vil have os i stuen — og der var altså 4 — dér kom vi naturligvis. Det lykkedes i løbet af få timer at konstatere, hvad regeringen havde haft måneder til at konstatere: at der i dette folketing er — og det fremgår også af de beretninger, der er kommet — et reelt flertal på 112 mandater for at spare mindst 7 mia kr. i 1975-værdi. Det flertal er der, så der er altså ikke på det grundlag nogen som helst anledning til at lave nogen forloren dramatik.

Der er et kæmpemæssigt flertal, ja, jeg tror, at der er et enigt folketing, der godt kunne ønske sig statsindkomsts-katten nedbragt med 10 mia kr. Hvorfor sker det så ikke? Eller hvorfor har det så vanskeligt ved at ske, for forhåbentlig sker det? Ja, det

sker, fordi der er nogen, der insisterer. Hr. Kjeld Olesen sagde, socialdemokratiet sagde ikke: alt eller intet. Ja men det er da netop det, socialdemokratiet har gjort. For socialdemokratiet har sagt: vi vil forhindre disse 112 mandater i at gennemføre det, som de er blevet valgt på, nemlig bl. a. på at spare, det vil vi forhindre, for ellers vil vi ikke være med, og få gennemført den moms, som socialdemokratiet lægger så stor vægt på at få igennem, hvilket dog nok ikke forhindrer dem i måske til sidst at stemme imod, men det må blive socialdemokratiets hovedpine.

Der er også et andet flertal, der skal respekteres, og det er, når man regner de 47 socialdemokrater med, som er tilhængere af moms, men altså vil stemme imod den, på 132 mandater for indeværende, som er modstandere af momsforhøjelse; det flertal skal også respekteres, hvis der skal komme en løsning.

Jeg konstaterer, at fremskridtspartiet, det konservative folkeparti og det radikale venstre i de senere uger har taget ganske klart afstand fra en momsforhøjelse. Jeg konstaterer, at retsforbundet jo bestandig har hævdet og fastholder vor modstand mod en momsforhøjelse, at socialistisk folkeparti og kommunisterne går imod en momsforhøjelse. Jeg konstaterer, at centrum-demokraternes ordfører, for hvem det ellers er en mærkesag, også på dette punkt — og det skal han ikke have utak for — sagde, at pr. forhandlingsvilje kan der ikke gennemføres en momsforhøjelse, nu vel, så er det bedre med 7 mia kr. i kontant nedsættelse på statsindkomtskatten. Ja men hvorfor så alt det drama?

Jeg kan forstå, at kristeligt folkeparti ikke er synderlig varme tilhængere af momsen. Hvorfor laver man så det drama for at overføre 3 eller 5 mia kr. fra de lidt mere velbærgede eller mere velbærgede til de noget mindre velbærgede, for det er jo reelt det, der sker, når man flytter 5 mia kr. fra indkomtskatten til forbrugsbeskatningen?

Jeg synes, regeringen skulle sige, og der-ved handler den ansvarligt både over for folketinget og utvivlsomt også ud fra sine vælgers interesser og ønsker: lad os nu tage de partier på ordet, der siger, at de går ind for 7 mia kr. i besparelser, og som har dokumenteret det. Og lad os så nedsætte statsindkomtskatten med disse 7 mia kr. og